

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, za pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam ponj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se pošilja do odpovedi. — Deležniki „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 v. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petivrstice za enkrat 15 v, za dvakrat 25 v, za trikrat 35 v. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede popoldne. — Nezaprte reklamacije so poštne proste.

Naši neprijatelji.

Pred vlado bi morali biti vsi deželani enaki, naj so potem katerekoli narodnosti. Davke morajo vsi brez razlike plačevati, vsled tega bi morali dobivati tudi vsi brez razlike svoje pravice. A temu, žal, ni tako. Naša deželna vlada v Gradcu se sicer rada hvali, da je obema narodnostima enako pravična, toda resnično to ni. Slovence zapostavlja, kjer le more ter jim ne naklanja istih dobrot kakor Nemcem. Nočemo pogrevati starih reči, ampak dokaze hočemo vzeti iz novejših časov.

I.

Vsled viharjev je letos izredno veliko trpel kozjanski okraj. Setve so bile uničene, ceste in pota razdrta, hiše razkrite ali celo porušene, drevje potrt ali izruvano, gozdovi poškodovani — celi okraj je pričakoval pomoči iz Gradca. Ob enakih velikih nesrečah ima namestništvo navado, da izdaja oklice na podrejene urade, naj se pobirajo podpore za ponesrečence. A v tem slučaju se ni nič zgodilo! Namestništvo ima tudi denarni zaklad, ki je ravno namenjen za prvo in hitro pomoč v nesrečah. Tudi slovenski zastopi in zasebniki so darovali za ta zaklad znatne svote. Kozjanski okraj še ni dobil vinarja iz tega zaklada! In komaj na opetovano prizadevanje merodajnih slovenskih gospodov se je sploh okrajno glavarstvo domislilo, da je poslalo uradnika cenit škode v kozjanski okraj. Slovensko ljudstvo, zapomni si to, kako se ravna s teboj! In zakaj? Ker v uradih deželne vlade in okrajnih glavarstev sede sami tujci, večinoma Nemci, ki so ti v obraz nemara še prijazni, za hrbtom pa ti želijo pogin. Zato mora ostati naša zahteva: Za Slovence slovenske uradnike, ker le ti imajo tudi sree za svoje ljudstvo.

LISTEK.

„Dohtar“.

Spisal V. K.

Oča Kračar so bili debel možakar z rdečim ploščatim obrazom. Njih nos je bil jako bujno razvit in je kazal redko barvo rahlo ozeblega nageljna. Sivkaste oči so bile drobne in običajno so dobrodušno zrlle v pisani svet. Oblečeni so hodili oče Kračar kakor drugi krščanski ljudje, le doma v službi so nosili belo suknjo.

Bili so namreč velik dobrotnik lačnemu človeštvu. Prelivali so nedolžno kri nežnih teličkov, pujskov, koštrunčkov in backov, včasih pa tudi polnoletnih volov. Razen Kračarjevega očeta ni bilo v trgu nobenega mesarja. Zato se jim je dobro godilo in čimdalje bolj sta jim rastla trebuh in ugled.

Oče Kračar so imeli troje hčera. Prva je vzela krčmarja, druga peka, tretja pa je bila nekaj čisto posebnega, nekaj idealnega.

Ime ji je bilo Paparela. To sicer ni Bog ve kaj vzornega, toda poslušajmo dalje! Gospodična Paparela je bila majhna in okrogla kakor očetove klobase. Tudi ona je imela majhne, sivkaste oči, kakor vsakdanji oča Kračar, in vendar — in vendar je bilo njeno

II.

Druga slika! Okrajni zastop v Ljutomeru je sklenil, dati vsako leto majhno svoto na stran, da bi se razven kake druge šole ustanovila kedaj tudi kmetijska šola. Gotovo je imel okrajni zastop ljutomerski najboljše namene, ko je storil ta sklep. Saj bo za gmotno dobro stoječe in zelo omikano kmetško ljudstvo ljutomerskega okraja pač kmalu nastala potreba, da dobi kmetijsko šolo. In takrat bi ves okraj blagroval svoje zastopnike, da so na to mislili že pred leti ter počasi in neobčutljivo zlagali kapital za zidavo strokovne šole. Toda v Ljutomeru čuje nad slovenskim ljudstvom sovražna roka glavarstvenega voditelja Rajnerja in ona je s pomočjo ljutomerskih nemških tržanov dosegla, da je deželna vlada dotični, za kmetško stvar velevažni sklep razveljavila. Slovenski kmet se torej ne sme niti z lastnim denarjem sam izobraževati! Ne sme si pomagati s strokovno omiko do boljšega in lažjega kruha! Ostal bi naj neumen ter tako bil slepo orodje nemških uradnikov, trgovcev in krčmarjev! Da niso deželne vlade naklonili do tega kmetu sovražnega koraka drugi oziri, dokazuje nam naslednji dogodek. V okrajnem zastopu na Laškem je nemška večina naklonila hujskaškemu nemškemu društvu šulferajn 200 K podpore, slovenska manjšina je ugovarjala, toda deželna vlada ni razveljavila okrajnozastopnega sklepa!

III.

V Oplotnici so dvakrat zmagali Slovenci pri občinskih volitvah. Vsako volitev je vlada razveljavila, dokler sedaj pri volitvi dne 31. julija res ni zmagala nemškutarska stranka. V ptujskem okrajnem zastopu je zmagala pri zadnjih volitvah meščanska stranka. Slovenska

sree jako pesniško nadahnjeno in polno lepih občutkov, ki so bili vzvišeni tako nad vsakdanjo kubano govedino kakor nad prazničnimi pečenkami. So sicer klepetavi ljudje, ki trdovratno trdijo, da debeluharji povprek nimajo nikdar nikoli nobenih nežnih čustev. Pa to ni res! Debela Paparela je imela v svoji duši dovolj poezije za troje suhih mestnih šogic.

Taka je bila torej pravzaprav gospodična Kračarjeva, ki je po smrti matere Kračarke vodila očetovo ministrstvo notranjih zadev. In ljudje, ki je niso poznali dobro in ki so mislili, da je čisto uavadno kmečko dekle, so se grdo motili o njej in nikdar bi ne bili pričakovali, da se bo debela Paparela — ne bodi grdo rečeno — zaljubila v suhega pisarja Peroliznika, ki je pisateljaval pri sodnem uradu.

Gospod Peroliznik je bil mladenič tanke vitke rasti brez vsake nepotrebne maščobe. Lahko rečemo, da je bil eden izmed najvišjih mož v tisti deželi. Bil je suh in dolg kakor fizolova preklja, bil je samo pisar in stradal je vsak teden sedem dni — in vendar ga je sit venia verbo, ljubila debela, sita hči premožnega mesarja! Taka je moč prave ljubezni, z vso dostojnostjo rečeno.

Mladi Peroliznik je pa hodil svoje dni nagajat več let profesorjem in součencem v

kmetska stranka je dokazala pri najvišjem sodišču, da se jej je na krivičen način vzelo mnogo glasov. Toda kaj stori deželna vlada? Okrajnega zastopa noče razpustiti in tako še nadalje vladajo meščani nad kmeti. Na katero korist, pač ni težko uganiti!

* * *

Napisali smo te sličice, da slovenski kmet izve, kje so njegovi največji neprijatelji. Na zborovanjih naj zahteva, da se takim kričečim razmeram kmalu odpomore! Na slovenske vseučilišnike pa se še obračamo, da se naj posvetijo tudi službam v politični stroki, naj se žrtvujejo svojemu narodu v korist!

Rusko-japonska vojska.

V Mandžuriji.

Položaj na bojišču v Mandžuriji je še vedno isti. Praske med majhnimi proizvedovalnimi oddelki se nadaljujejo. Rusi poročajo, da so na nekaterih krajih potisnili Japonce nazaj, Japonci pa ravno sedaj poročajo, da se Rusi zaman trudijo priti jim do živega in da bodo začeli v kratkem veliko bitko. Vse priprave so že dognane.

Angleški listi so izvedeli od nekega vojaškega izvedenca iz Mandžurije, da ima Linevič 50 do 70 tisoč mož več, kakor jih je imel pred Mukdenom. Da se je prevoz vojaštva in streljiva tako gladko izvršil, zahvaliti se je odredbam železniškega ministra kneza Hilkova, ki je dal postaviti mnogo novih postaj in izogibalšč.

Ko se je v ruski armadi izvedelo, da se namerava skleniti mir, so vsi generali poslali carju ugovor, v katerem so povdarjali, da

gimnazijo. Naposled pa, v četrti šoli, ga je dohitela neusmiljena pravica. Kepal se je pred šolo s svojimi tovariši. Toda največja njegovih kep je priletela na presvetli cylinder Peroliznikovega razrednika. Profesor je bil vsled tega neznansko hud, zlasti pa še zato, ker je bil njegov sijajni klobuk popolnoma nov in je takorekoč še dišal po klobučarjevi štacuni. Mladi hudodelnik je bil izključen in se za zmirom poslovil od puste učenosti.

Ker je znal lepo pisati, je kmalu dobil službo pri odvetniku. Tukaj se je v kratkem naučil toliko pravoslovnih zvijač, da so kmetje rajši zahajali k njemu nego k advokatu samemu. Pravdeželjni ljudje so ga častljivo imenovali „dohtarja“ in ta priimek se ga je prijel in se ga je držal kakor smola. Ko pa je odvetnik spoznal, kakšnega nevarnega tekmeča ima v svoji pisarnici, mu je napisal vse hvale polno izpričevalo in ga prijazno zapodil iz službe. Peroliznik je našel potem zavetje pri sodišču. Dobival je le po 25 goldinarjev na mesec, in vendar je bil vedno čedno, skoro elegantno oblečen, nosil je rokavice in cylinder. Vse to je opazila bistrooka Paparela kaj kmalu, in videla je tudi, na se vozi Peroliznik z gospodom sodnikom na komisije. Kaj čuda torej, da se je — brez zamere povedano — zaljubila v vitkega „dohtarja“.

Peroliznik pa tudi ni bil neumen. — V

upajo na zmago ter se naj ne sklene mir. Takrat, ko je bila armada še slaba, takrat so se morali bojevati, čeravno brez upa na zmago, sedaj pa, ko so dovolj močni, da zmagajo, sedaj se hoče skleniti mir. Brzobjavka je sestavljena v imenu mandžurske armade in nosi poleg Linevičevega podpisa tudi podpise: Kuropatkin, Batjanov, Kaulbars in Rennenkampf.

Rusi močno utrjuje svoje postojanke ter nalagajo velike zaloge živeža, katerega mnogo nakupijo od Kitajcev.

Na Sahalinu.

Japonci izvršujejo zasedanje otoka Sahalina kaj naglo, dasi je ruskih vojakov na otoku okoli 5000 z 12 topovi. Japoncev je seveda mnogo več. Za Ruse je posebne pogubno, ker so po obsežnem otoku razdeljeni v male oddelke, s katerimi Japonci lahko obračunajo. Vendar še imajo Rusi mnogo krajev v notranjih delih otoka v svojih rokah. Sploh pa Japonci ne morejo govoriti o posesti otoka, dokler ne ujamemo ruskega vojaškega poveljnika (gubernatorja) Ljapunova, ki se je dosedaj skazal zelo pogumnega in se bržkone ne bo z lepa udal.

Da Rusom na Sahalinu ne gre dobro, se sklepa iz tega, ker od tam skoro nič ne poročajo. Japonci se pa pridno bahajo s svojimi uspehi. Če kakšno vasico posedejo, takoj brzobjavijo v svet o tem svojem uspehu. Da pri tem mnogokrat pretiravajo, to je že njihova navada od začetka vojske.

Vladivostok.

Od morske strani že oblega japonsko brodogradnjo. Na suhem pa prodirajo Japonci od juga iz severne Koreje proti Vladivostoku. Ravno tako se poroča, da so severno od trdnjave izkrcali Japonci četo, ki bi naj od severa prišla Vladivostok. Ob reki Tumen, ki dela severno Korejsko mejo, so si Rusi naredili utrdbe in se ustavili Japoncem. Angleški viri pa že vedo poročati, da so tudi tukaj Japonci pregnali Ruse in da prodirajo proti Vladivostoku. Torej bo kmalo zadnja ruska trdnjava na dolnem vrtoku oblegana od Japoncev. Seveda je ista mnogo bolj utrjena in oborožena ter preskrbljena z živežem kakor Port Artur. Upati je torej, da ne bo nikdar zaplapolala nad vladivostoško trdnjavo japonska zastava.

Dopisi.

Sv. Lenart v Slovenskih goricah. (Nemška „foršuskasa“.) Ni še minilo dve leti, odkar se je po Slovenskih goricah razlegalo preklinjevanje, vzdihovanje, jok in stok prebivalcev od vseh slojev zaradi

kratkem je spoznal, koliko je na uri. Paparela se je zdela njegovim očem všeč. Napisal ji je pisemce s svojo najlepšo pisavo, saj je imel v pisarnici zadosti črnila in časa. Naznanil ji je, da brez nje ne more živeti; da je ona solnce njegovega življenja in če mu mrkne to zlato solnce, potem da bo moral mrkniti tudi on, srečno nesrečni Peroliznik. Take neumnosti je pisal kmečki „dohtar“; mi pa poznamo marsikatero pravega doktorja in marsikatero priznanega pisatelja, ki je pisal še vse večje neumnosti. — Toda Papareli so se zdele te lepo pisane prismođarije strašno lepe. Brala jih je vedno iznova in najokala od veselja in ginjenosti toliko solza, da bi gnale največji mlin.

Ko se je nekoliko potolažila v svoji srčni sreči, je napisala tudi ona pisemce, ki ni bilo dosti pametnejše od Peroliznikovega. Ker je pa Paparela mislila, da ni izrazila svojih občutkov dovolj natančno in obširno, zato je dodala listu ukusno meseno klobaso. Prijetno presenečeni Peroliznik je skrbno pazil, da dopisovanje ni prenehalo. Odslej ni hodil več brez večerje spat. Dobrosrčna Paparelica mu je pošiljala v vrtu po vrvi krač, jezikov, reberc skozi okno — in na pisarjevih licih so jele cveteti rožice ljubezni. Konec sledi.

poloma šentlenarske nemčurske „foršuskase“. Preklinjali so posestniki, ker so vsled tega poloma deloma zgubili svoj denar, deloma zabredli v težke dolgove, jokali in stokali so ubogi hlapeci in dekleta, kateri so si v potu svojega obraza težko zaslužili nekoliko bornih vinarjev, ter so jih v svoji nevednosti hranili v nemčurski „foršuskasi“. — Vsi ti nesrečniki so vsled nepoštenega upravljanja zgoraj omenjenega denarnega zavoda dobili po težkem boju le mali del svojega težko prihranjenega denarja nazaj! Veliko let napornega dela bode potrebno, da se zopet izliže ta težka rana med prebivalci šentlenarskega okraja.

Vkljub temu so se zbrali preteklo nedeljo dne 30. julija pri Sv. Lenartu posilincei in nemškutarji, ter ustanovili novo „foršuskaso“! Clovek se mora pač čuditi, da imajo ti ljudje pogum do takega podjetja. Mar mislijo, da je že vsa tista lumparija njihovih somišljenikov, ki se je zgodila pred par leti pri Sv. Lenartu — pozabljena? Ali mislijo, da je ta težka rana, ki je bila vsled poloma „foršuskase“ v gmotnem oziru prizadeta velikemu delu prebivalstva šentlenarskega okraja — že zaceljena? O ne — ni še zaceljena — in rana še žalibog vedno močno krvavi! Ali mislijo šentlenarski posilincei in nemčurji zidati svojo novo „foršuskaso“ na podlagi ljudske nevednosti? Taka podlaga se obsoja že sama ob sebi in porušila se bode ravno tako, kakor se je porušila prva „foršuskasa“!

In kaki pouk sledi iz tega za tebe, dragi posestnik, pošten in varčen hlapec, pridna in delavna dekleta? Nosi tvoj težko prihranjeni denar v slovenske denarne zavode, brani tvoje vinarje v slovenski hranilnici in posojilnici, kjer še nisi imel ti in tvoj tovariš tako bridkih izkušenj, kakor si jih imel v nemški „foršuskasi“!

O, naše ljudstvo v Slovenskih goricah ni več tako nevedno, kakor si mislijo nemškutarji pri Sv. Lenartu! Ni še pozabilo, v kako bedo in uboštvo je padlo vsled nepoštenja prejšnje nemške „foršuskase“! Ta britka izkušnja je odprla našemu ljudstvu oči, in hranilo bode svoj težko prihranjen denar v takih zavodih, kjer vlada poštenje in značaj! Vi vsi, kmetje, posestniki, hlapeci in dekleta, spominjate se vedno, v kako nesrečo je pred par leti pogreznilo veliki del prebivalstva šentlenarskega okraja in še dalje okrog nepošteno gospodarstvo nemčurske „foršuskase“. Zaupajte svoj denar samo poštenim slovenskim denarnim zavodom!

Sv. Benedikt v Slovenskih goricah. (Ciril-Methodova slavnost ženske podružnice sv. Ciril in Metoda.) Ta krasna slavnost, ki smo jo obhajali v nedeljo, dne 23. julija nam ne izgine tako hitro iz spomina. — V korist naši šolski družbi prirejena, privabila je od blizu in daleč izredno veliko rodoljubne slovenske gospode in zavednega kmečkega ljudstva. V posebno velikem številu so došli vrli šentlenarčani s svojim pevskim zborom, potem Trojičani, Negovčani, Anovčani. nadalje so nas počastili gostje iz Gornje Radgone, Kapele in Ljutomer, od Sv. Jurja ob Ščavnici in Sv. Antona, iz Ptuj, od Sv. Urbana in Sv. Bolfanka, od Sv. Barbare in Sv. Ruperta in celo iz daljne Jarenine, tako da so še morali mnogi ostati zunaj. Vstopnic je bilo prodanih 317.

Slavnost otvori dekliški pevski zbor s triglasno „Velegrajsko himno“. Micika Šenekar iskreno pozdravi v imenu podružnice vse došle v lepi pesmici. Učiteljski mešani kvartet čvrsto zapoje dve krasni hrvaški pesmi. Micika Tomažič spretno deklamuje na to Gregorčičovo: Naš čolnič otmimo!, za njo pa izpregovori slavnostno besedo Malika Letnik. Ko sta sv. brata Ciril in Metod med nami delovala in nas vnela za Boga in za narod, je bila naša domovina velika, slavna. To je povzročilo delo Ciril-Methodovo. Tekom stoletij so sovražniki silno zožili meje naše domovine in danes že segajo po zadnjem kosu, ki je

še naša last. Z domačo zemljo nam hočejo vzeti tudi našo mladino, ki jo potujčujejo po šulferajnskih šolah. Zato se moramo vsi zopet poprijeti dela, ki sta ga opravljala nekdanji sv. brata in k temu svetemu Ciril-Methodovem delu nas najkrepkeje vspodbuja šolska družba, ki nosi ime sv. bratov in ki brani našo dečo pred potujčevanjem. Da se nauče tega dela zlasti naša dekleta in naše žene, zato je nastala lani pri nas ženska podružnica, in da vse druge vnelamo za to delo, da spravimo skupaj lepo svoto za družbo, ki potrebuje podpore, v ta namen se je priredila ta slavnost. Le krepko delo v obrambo naše vere ter naše mladine nas more rešiti in obvarovati propada. Da so iskrene besede vrle govornice segle k srcu vsem navzočim, o tem dovolj pričča krasni vspeh slavnosti.

Poglavitna točka vse slavnosti je bila ganljiva Marijina igra v petih dejanjih, „Na Srcu Marijinem“. Vojvodinja Edita (Antonija Tomažič) daruje zlati križec rajne matere Mariji v gozdni kapelici. Uboga deklica Irma (Ivanka Pivec) išče pomoči bolni materi in moli v gozdni kapelici, Marija (Alojzija Ploj) ji izroči križec, da naj z njim plača zdravnika. Irma to stori in mati ozdravi. Deklica Valburga (Liza Majar) naznani, da je križec ukraden. Ob dohodu kneginje Ljudmile (Antonija Zimič) ga nosi Blanka, vnukinja zdravnikova (Mar. Tomažič) in vojvodinja ga spozna. Grofica Vijolanta (Amalija Letnik), nasprotnica česčenja Marijinega, naravnost izreče, da ga je Irma ukradla. Ida (Marija Šenekar) in Hermina (Liza Markovič) sta tudi te misli. Irma se brani, mati Ditmuoda (Bibijana Ploj) za njo prosi, toda vse nič ne pomaga, dve dvorni dami (Liza Črnko in Jožefa Senekovič) jo odpeljeta v ječo in sodišče izreče, da se ji naj za kaznen odseka desna roka pri kapelici v gozdu. Irma poprosi, da sme še prej moliti k Mariji. Ko zapoje ganljivo pesmico, se Marijiu kip zgame, Marija sname krono z glave in jo ponudi Irmi. Vse ostrmi. Vojvodinja spozna, da je čisto po krivem obsodila Irmo, za katero se je potegnila Marija sama. Cerkev s samostanom obljubi tamkaj postaviti v zadoščenje, Vijolanda prosi Irmo odpuščanja in prizna pomoč Marijino. Vsi pokleknejo in z ganljivo pesmico počasté Marijo. Igra napravi mogočen utisek. Dekleta so jo izvrstno predstavljale, zlasti so se odlikovale Marija, vojvodinja, Vijolanda, Irma, kneginja in Notburga, pa tudi ostale so bile vse popolnoma na svojem mestu.

Po predstavi se je razvila pri gostilničarju Jož. Horvatu velika narodna veselica. Tu so nastopali kaj čvrsto vrli jurjevski tamburaši, krasno je popeval dobroznani lenarski moški zbor, oglašili so se s pesmicami tudi Antonjevcani. Naša požrtvovalna dekleta pa so pridno prodajala narodne trake, cvetlice, potem jestvine, ki so je darovale rodoljubne benediške gospodinje za družbo; radovedneže je zabavala menažerija, mnoge je privabila licitacija, šaljiva pošta pa je ohranjevala medsebojno zvezo. Zabava je bila zares izborna, zato gre hvala posebno postrežljivemu gostilničarju. Gmotni uspeh je bil za naše kmečke razmere v resnici sijajen. Dohodki predstave in veselice znašajo 201 K 70 vin.; po odbitih stroških ostane za družbo čistih 140 K, katere smo že poslali v Ljubljano. Priserčna hvala vsem, ki so ali z udeležbo ali z lepim darom pripomogli k tako lepemu uspehu! Ve vrle benediške deklice in žene pa le tako naprej v delu za narod in njegovo mladino! Živele!

Iz Šaleške doline. (Slabi listi.) Lastništvo tuk. premogove jame daje v nekdanji zadružni, sedaj edino gospodarjevi kantini, tele liste delavstvu na razpolago: „Grazer Tagblatt“, „Slov. Narod“ in klaverno zmes obeh — ptujskega „Štajerca“, ki ga dobaja na jamo okoli 40 izvodov. Če pogledamo to strupeno troperesnico, se nam dozdeva, da dandanes kapitalizmu ne zadoščajo več izžeta dalavska trupla, zapuščene vdove in gladni jetični otroci, molohu se hoče njihovih duš,

da jim vzame ljubezen do Boga in materne jezika: ves človek se mora polagoma zastrupljati z nemškim dimom. Ali ne dohaja iz tega namena toliko „Štajercev“ na jamo, čeprav jih marsikateri delavec niti ne plača, in mnogi zmore le polovično ceno?

Ali ima res delavec, kmet, obrtnik v tem glasilu upati rešitve iz svojega težavnega položaja, ali se tam odpirajo zakladi bogastva, še neokužene sreče, zdravilni lek zoper vse bolezni? Poslušajte, pametnejši! Ali vam gre v glavo, kako se more brez hinavščine videti slabosti samo v slovenski družbi, posvetni in duhovski? Ali je res pri Štajercijancih samo čisto zlato? Ali je kdo, ker je Nemeč in naprednjak, že angelj? Kdor sam ne zna misliti in le temu lističu vse verjame, bo trdil kaj takega, pameten človek, ki vzame razun „Štajerca“ še kaj drugega v roke, pa ne. In vendar se je dalo nekaj preslepiti od „Štajerca“ in ste poslali svoje otroke v Šoštanj v šolo; ne morda v šestrazrednico, ampak v dvorazredno p o n e m č e v a l n i c o. Revež brezverec ne bo srečnejši in Slovenec, izdajalec svojega rodu, ne bogatejši. Sicer bi Nemci ne vedeli, kaj je revščina, če bi jim nemščina kaj pomagala. Ali se vam ne svita, ko venomer berete opravljivo čevkanje le o duhovnikih in voditeljih slovenskih, nikdar pa niti ene zle besedice čez kakega nemčurja! Povsod, koder hodi človeški rod, je nepopolnost in grešnost doma, povsod najdemo ljudi dobre in hudobne, prijazne in osorne, radorne in skope, pravične in krivične! Tega ne bo izpodbil „Štajerc“, ki vidi slabosti le na slov. voditeljih, na sebi pa ne! Hinavec z brunom!

Sicer list ni vreden, da se toliko bavimo z njim. Na eni strani pobija geslo „Svoji k svojim“, češ, da si izkoriščen, ako se ravnáš po njem, na slednji strani pa že sam priporoča. Proti farskim konsumom mora rohneti, sicer bi ne bil protestantski in trgovski list. Nikjer ni iskal kak duhovnik pri njih dobička, če so se izjalovili, so se le zato, ker ni bilo med nami še dovolj zato usposobljenih oseb.

Naravnost smešna pa je blede zavist ptujске krote, ko vidi, da bo nekaj pšenice šlo v skromne kaplanijske škrinje za celoleten trud namesto v nenasitna žrela ptujskih žganjetočev.

Iz vsega „Štajerčevega“ pisarjenja odseva jasno tale namen: 1. Vzeti polagoma katoliški duhovščini ves ugled po čednem pregovoru: Obrekuj pridno, vselej nekaj obvisi; 2. spraviti Slovence še v trši nemški jarem, v suženjstvo, v katerem je utonilo že toliko slovske krvi.

Sklep: Varujte se lažnjih prerokov!
Resnicoljub.

Iz Martena na Vestfalskem. (Velika nesreča.) Na cehi Borusiji se je 10. julija od petrolejne svetilke vnel 700 m globok rov ter popolnoma pogorel. V jami je ostalo 39 rudarjev, ki si niso mogli rešiti življenja. Smrt so imeli strašno. Šest mrtvih so dobili 12. julija, osem še le 21. julija, 22 mrtvih so našli, pa jih ne morejo ven dobiti, ker so okoli odri v ognju. Tudi dva Slovenca sta umrla te strašne smrti v globokem rovu. Matija Jašner in Janez Verdel, zadnji je še sedaj v rovu in se ne ve, kedaj bo mogoče do njegovega in njegovih tovarišev trupel priti. Zadnji je bil ud tukajšnjega novega slovskega rudarskega društva. Pravi krščanski mož je prejel sv. zakramente od slovskega misijonarja ob velikonočnem času. Zato upamo, da čeravno še njegovo truplo v 700 metrov globokem rovu leži, se njegova duša v nebesih veseli. Prosimo vedno Boga, naj nas varuje take strašne smrti!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. Orožniški stražmojster g.

Alojzij Leskovar je prestavljen od Sv. Tomaža pri Ormožu v Rogatec. —

Iz davkarske službe. Kontrolor pri glavnem davčnem uradu Simon W u t in davčni kontrolorji I. Seinkovič, Albert Roter in Rajmund Krašovic so imenovani davkarjem v 9. činovnem redu. Za časnega davkarja je imenovan davčni oficijal Gabrijel Lavter, za davčnega kontrolorja oficijala Jožef Anzel in Franc Rihter, za davčnega oficijala davčni kontrolor Maks Košer, davčni oficijal Anton Schuller za davčnega kontrolorja; za davčnega oficijala davčni kontrolor Jožef Scheucher, davčna oficijala I. Schaller in Oton Smekal za davčna kontrolorja, davčni pristavi A. Riedrich, Franc Czak, Gustav Löschner, Adolf Steinman, Ferdinand Kocuvan in Frid. Seemann za davčne oficijale v 10. činovnem redu, davčni pristav Leopold Petek za časnega davčnega oficijala, davčni praktikanti Franc Gril, Adolf Reisp in Fr. Bobič za davčnega pristava v 11. činovnem redu in davčni praktikant Hugo Schreithofer za časnega davčnega pristava. — Davčni kontrolor Jožef Anžel v Ptujju je prestavljen v Vildon in davčni oficijal Anton Planinc iz Lipnice v Celje.

Volitve v pridobninsko komisijo. Okrajno glavarstvo v Mariboru razposilja sledeči razglas: „Izvrševaje določil §. 16 in 18 zakona z dne 25. oktobra 1896 drž. zak. št. 220 in §. 18 volilnega predpisa, priloga D izvršilnega predpisa k I. poglavju, zadevajoč občno pridobnino se naznanja, da se volitev volilnih mož, katerim bo svoječasno voliti mesto temeljem §. 22 leg. cit. iz pridobninskih komisij redno, oziroma temeljem člana 14 št. 10 izv. prep. I. predčasom izločenih udov in njihovih namestnikov, sledeče odredi in sicer za davčni okraj Maribor za III. razred 3 volilni možje dne 23. avgusta od 8. ure predpoldne do 3. ure popoldne, za IV. razred 61 volilnih mož dne 24. avgusta od 8. ure predpoldne do 3. popoldne v prostorih mariborskega nad-davčnega urada; za Sv. Lenart za III. razred 1 volilni mož dne 23. avgusta od 8.—12. ure predpoldne in od 2.—4. ure popoldne, za IV. razred 19 volilnih mož dne 24. avgusta od 8.—12. ure predpoldne in od 2.—4. ure popoldne v davčnem uradu, v Sv. Lenartu; Slovenska Bistrica za III. razred 2 volilna moža dne 23. avgusta od 8.—12. ure predpoldne in od 2.—4. ure popoldne, za IV. razred 22 volilnih mož dne 24. avgusta od 8.—12. ure predpoldne in od 2.—4. ure popoldne v davčnem uradu v Slov. Bistrici. Volilni zapisniki so v dobi od 8. avgusta 1905 do dne volitve v za občevarje s strankami odrejenih uradnih urah na vpogled in prepis v pisarni davčnega referata, oziroma pri c. kr. davčnem uradu v Sv. Lenartu in Slov. Bistrici. — Čeravno je slovensčina v tem razglasu naravnost strašna, vendar kličemo Slovincem: Pozor!

Za družbo sv. Cirila in Metoda! Kaj umestno je bilo, da je letos družba pozvala vse podružnice in narodna društva, naj prirejajo veselice v njeno korist. Nekaj takih veselice se je že vršilo in sicer s posebno lepim gmotnim uspehom. Torej povsod na delo! Na delo posebno naše žene in dekleta! Na lahek način se spravi skupaj raznih jestvin in drugih reči. Vsak, ki narod ljubi, rad kaj daruje v ta namen. Vsi ti darovi se razprodajo, zlicitirajo na veselici, kar ljudstvo silno zabava, družbi pa prinese lepe doneske.

Snujte podružnice družbe sv. Cirila in Metoda! Premalo jih je. Sidmarka in sulferein imata podružnice celo v kmečkih vaseh, cela vrsta zavednih župnij pa ne spravi skupaj nekaj podružnic naše družbe. To je res sramota! V Sloven. goricah n. pr. bi že davno morala delovati družbina podružnica za Jarenino in Šent Ilj v Slov. gor., Št. Lenart v Slov. gor. (zaspala, se bo kmalu zopet zbudila), pri Sv. Lovrencu ali Sv. Tomažu, pri Sv. Marjeti niže Ptujja, v Središču bi tudi lahko z vspehom delovale podružnice. Dve ali tri župnije se združijo v ta namen, za vsako občino se nastavi blagajničarka ali blagajničar

in delo potem ni težko. Na ta način lahko veliko več spravimo skupaj kot dosedaj. Zganite se torej rodoljubi, ki res v dejanju ljubite svoj narod!

Cesar je potrdil sklepe deželnega zbora štajerskega, da se uvrsti cesta, ki se začne od okrajne ceste v Bregu pri Ptujju in pelje čez Novoves, Novocerkev do hrvaške meje, med okrajne ceste I. razreda in cesta od postaje Rečica ob Paki skozi vranski in gornjegrajski okraj do kranjske meje pri Černovcu med okrajne ceste I. razreda.

Jareninski novičar. Torek ravno opoldne je začel žalostno in turbno, ko nikdar poprej, zvoniti veliki jareninski zvon, kateri ima svoj par na Spodnjem Štajerskem samo v velikem zvonu frančiškanske cerkve v Mariboru. Kako pa ne bi tudi bil žalostno zvonil? Saj je naznanjal smrtno uro svoji materi, blagi zdaj že pokojni Ani Vajngrl. Kar je s strahom že več dni cela fara pričakovala, to se je zgodilo. „Velike Vajngrlice“, globokoverne, daleč na okoli znane matere ni več med živimi. Pred 14. dnevi jo je popadla griža, ki hudo razsaja v Gačniku, in radi starosti se ni mogla več izkopati iz te bolezni. Zdaj že uživa v nebesih plačilo za neštne dobre, ki jih je delila tukaj na zemlji. Jareninska farna cerkev bo težko pogrešala svojo veliko dobrotnico.

Sv. Ilj v Slov. gor. Velika narodna veselica se ne bo vršila avgusta. Zavoljo nepričakovanih ovir in nenavadnih priprav se je sklenilo, da se obhaja šele začetkom septembra. Več časa ko imamo za pripravo, lepša in veličastnejša bo slavnost. Opozarjamo in prosimo bralna in pevska društva, da nas po svojih močeh podpirajo in da tudi pridejo k nam — na mejo. To mora biti res narodni praznik! Več še bomo naznanili o pravem času. — V kobači poka! In to je naredilo tak vtis, da ni mogoče dopovedati. Nekateri preklinjajo, drugi se pa smeji. V ponedeljek je bil v kobači — pogreb. Sicer tam pravega veselja nikdar ni bilo, a zadnji čas se je na vseh prizadetih obrazih videla nenavadna pobitost. Naenkrat pa strašen „krah“ in pogreb brez posebnih naznanil. Hiša žalosti je kobača. Vesele žalostinke se bodo obhajale pri Polaku, Bračku, Celcerju in drugih. — Prizadeti ne kažejo posebne srčne žalosti, vsaj po zunanje ne. Svoje „sožalje“ izražajo sidmarki s precej dvomljivimi vprašanji: „kje je posodva“, „kaj dobim za pohištvo“, „kdo bo mi plačal hišno opravilo, kdo vino, pivo, mleko“ itd. brez konca. Taki izrazi sožalja prihajajo iz Maribora in od drugod. Tužna majka Germanija silno otožno gleda na svoje „hrabre“ sinove; bogata njena hčerka „Südmarka“ pa s prisiljeno resnobo sprejema obiske in rešuje — račune. Ko preneha javno žalovanje — bomo zopet govorili. — Čudno se vrtili — namreč po posilinemskih glavah. Kakor čujemo, si je čisto nekaj novega izmislil naš „vsenemški“ nadučitelj na slovenski šoli. Spoznava namreč, da ga seveda ne marajo Slovinci, da ga pa tudi „Nemci“ posebno ne čislajo, zato si je nekaj strašno pametnega izmislil in naredil je tako. Prepričan je, da je najbolj „kunšten“ v Šentilju in zato hoče biti srednik (ali Bog ve kaj) med obema strankama. Seveda se mož silno moti. Hoče namreč prirediti skupno cesarsko slavnost za obe šoli! Kaj takega niti Pistorju ni prišlo na misel. Sadu pa le misli, da jo je pogruntal, če se mu tudi vsak otrok smeje.. Zakaj pa ne bi imela vsaka šola posebej „Cesarske slavnosti“? Ali ni to edino pametno? Slovenski stariši smo seveda vsi odločno proti „skupni“ slavnosti. Zunaj šole so otroci naši in nikakor ne bomo pustili svojih otrok k nemškim veselicam. Slovenski otroci naj imajo svojo slovensko slavnost, to mi zahtevamo. Če nas ne bote slišali, bomo pa še bolj glasno povedali.

Iz Vičanec pri Veliki Nedelji. Nemila smrt je zopet zahtevala svojo žrtev. Dne 24. m. m. je moral Lovrenc Hebar v dobi cve-toče mladosti zapreti svoje mlade oči k večnemu snu. Mladenič je bil dvajset let star ter

je dolgo trpel na mučni bolezni — sušici. Potrpežljivo in popolnoma udan v božjo voljo je prenašal ubožec hudo bolezen. Bil je priden, čednosten mladenič in ud Marijine družbe. Ob ranem grobu pokojnikovem žalujejo njegovi ljubi stariši, draga brat in sestra ter vsi dobri vaščani. Telo pokojnikovo smo dne 26. m. m. po krščanski navadi, kakor se je glasila pesem, izročili materi zemlji. Svetila mu večna luč!

Vičanski.

Za postajenačelnika v Rušah je imenovan pristav južne železnice g. Avgust Kotnik.

V Slovenjgradu začne dne 7. avgusta t. l. poslovati v „Narodnem domu“ novoustanovljena branilnica in posojilnica, registrirana zadruga z neomejeno zavezo. Otvoritev bo ob 9. uri dopoldne. Zastopnik „Zadružne Zveze“ iz Ljubljane bo govoril o pomenu in važnosti Raiffeisenove posojilnice. Kdor se zanima za dobro reč, naj pride poslušat. Vloge se bodo že tudi sprejemale in obrestovale po 5 $\frac{1}{2}$ %.

Sokolsko slavnost v Ormožu je, kakor znano, zagrizeni ptujski glavav prepovedal. V Gradcu pa so to prepoved razveljavili, in ptujski glavav ima sedaj dolg nos, a Sokoli pa bodo imeli svojo veselico!

Iz Ljutomera nam piše g. Fr. Dubois, knjigotrtec, da on ne prodaja vražarskih kužic: „Sanje blažene Dievice Marie“.

Iz Slovenske Bistrice se nam poroča: Na trgovino tukajšnjega župana in nemškega trgovca Stigerja je napravil njegov uslužbenec slovenske napise. Ko pride imenovani uslužbenec nekoč v nemško družbo, so ga navzoči zaradi tega strastno napadli. Slovenske napise sovražijo, slovenskega denarja pa ne. In vendar je Stiger obogatel s slovenskim denarjem, se še bogati in bo vedno navezan na slovenske groše. Če bi enkrat slovenski kmetje ne hodili k Stigerju kupovat, bi kmalu zaprl trgovino. Zakaj torej ta strast proti slovenskim napisom, ki imajo samo nalogo, da vabijo slovensko občinstvo v nemško trgovino? Ali vam mar ni več za slovenski denar? Le povejte, in pridno se bomo ogibali vaših prodajal! Sedaj ste že lahko prevzetni, ko ste siti našega denarja! Toda prevzetnost pride pred padcem!

Nemška olika. Nedavno je bil pred slovenjebistriško sodnijo v denarko kazen 50 kron obsojen Janez Grundner, mesarski pomočnik v Poljčanah, ker je s prav grdim obnašanjem žalil poštenega Slovenca iz laporske župnije. Seveda je moral plačati tudi vse sodnijske stroške. Res „nobel“ ljudje so poljčanski „kuheldajčarji“! In takšni ljudje bi radi v Poljčanah godli, slovenski kmetje bi pa naj samo plesali. Ne boš Jaka! Tako globoko slovenski kmet pač ne bode padel, da bi ob času volitve poslušal kakšnega Binčeta, Lojzeka ali Janeza; to bi storil k večjemu kak zgubljen šnopsar.

Iz Pekla pri Poljčanah. Tukajšnji zdravnik g. Franc Novosad čuti v novejšem času potrebo uganjati nemškonacijonalno politiko. V zvezi s predobroznanim Baumannom ruje proti našemu županu g. Karolu Mahoriču, ki mu je menda premalo „dajč“. Ako ta gospod ne bode miroval, bomo marsikaj spravili v širšo javnost, kar mu ne bode ljubo. Tukajšnje slovensko in mirno nemško občinstvo je potrpežljivo, toda samo do gotove meje. Nemškonacijonalno politiko tirati pač ne pristoja možu, kateremu se na nosu pozna češko potomstvo. Skrajni čas je že, da se pri nas naseli dober in postrežljiv zdravnik, do katerega bomo imeli lahko zaupanje. Ste razumeli, pane Novosad?

Iz Šentjurja ob južni železnici se nam poroča, da je pek Černošek tožil „Kmet. zadr.“ ker ni zadovoljen samo s tem, da bi kmetje le njegov kruh pojedli, hoče tudi, da bi njegov špirit popili. — Dobro! — Pustimo Černoškemu kruh, špirit pa sme zadruga po ceni prodajati. — „Kruhmojster“ pri Černošku je vrl mož. On peče pri Černošku in celi šentjurski okolici, in ker se za Šentjur

toliko trudi, naj bi tudi bližnje Ponkve se večasih spomnil!

Celjske novice. Slovenski brivec gosp. Rudolf Andervald se je nastanil v Graški cesti števil. 22. Slovenci, podpirajmo ga! — Celjski Nemci in nemčurji so povabili dunajsko pevsko društvo „Schubertbund“ in jim priredili veselico. Toda ko so videli Dunajčani, s kakimi ljudmi imajo opraviti, so se sramovali in odšli iz Celja. Posebno so jim presedale frankfurtarice in „hajlanje“. To je zopet dokaz, da se vsakemu poštenemu Nemcu stуди počenjanje naših spodnještajerskih nemških zagrizencev.

Iz Gomilskega. Ker se iz naše občine tako malo po časopisih poroča, bi človek pač mislil, da vlada v tej občini narodna zavest in probujenost. A temu ni tako. Tukaj vlada v narodnem oziru taka zaspanost in mlačnost, kakor malo kje drugje. Možje, kateri bi v tem oziru lahko mnogo storili za povzdigo narodne zavesti, spijo in se ne brigajo nič. Še bralnega društva, ki je pač jako potrebno za razvoj narodnega življenja, nimamo. O c. kr. pošti ne govorimo, a upamo, da se bodo tudi tukaj razmere poboljšale. Da pri takih razmerah potem ni čudno, če ima naša občina največ naročnikov „Štajerca“ v celi Savinjski dolini, je umevno. Posebno sosedni vasi Grajska vas in Trnava se v tem oziru najbolj odlikujeta. Nerazumljivo je, kako more človek, ki ima količkaj možatosti in poštenosti v sebi, biti naročnik te ptujske cunje, koje vsebina je sama laž in obrekovanje za narod velezaslužnih mož, koje namen je, slovensko kmetsko ljudstvo poneumiti in zaslepiti in ga tako najlažje ob najdražje, ob spoštovanje do materinega jezika pripraviti. S kakim veseljem in kako nepotrpežljivostjo pričakujejo ti korondiči te dušne hrane in s kako slastjo črpajo potem svojo modrost iz tega trobila šnopsarjev in morilcev! Znano je, da so naročniki „Štajerca“ navadno sami gmotno in moralno propadli ljudje, ki še stavijo svoj up v budalosti „Štajerca“. Pri nas je pa naročenih na ta list tudi nekaj boljših in zavednejših kmetov, od katerih bi pač pričakovali, da si privoščijo boljšega berila, kot jo ta šnopsarski list. Ali naj tudi pri teh vseh velja rek: „Gliba vkup štrih“? No, sram je pa vendar te Štajercijance pred sobočani, da so naročeni na ta gnoj. Skrivajo se, kolikor mogoče, a to jim nič ne pomaga, kajti iz hiše, kjer giftna krota kraljuje, smrdi v sedmo deželo. A ta čut sramote je najboljši dokaz, da se bodo tudi ti naročniki oprostili ptujskih zanj, da se bodo izkobacali iz blata, v katerem sedaj tičijo ter poslali ta gnoj nazaj v Ptuj. Za one pa, ki nimajo več te sramote in se še ponajajo s to giftno kroto, pa nimamo družega kakor pomilovanje in — fejš!

Iz Luč pri Ljubnem. Umrla je dne 27. m. m. Marija Robnik v najlepši dobi, v 30. letu svoje starosti. Bila je desna roka svojemu očetu po smrti matere, vredna vsega spoštovanja, radi poštenega in marljivega življenja. Ni ji bila mar posvetnost, ampak obljubila je zvestobo in izvolila si je ženina, ki jo je po enoletni dolgi in mučni bolezni rešil in popeljal v boljšo bodočnost. Priporoča se v molitev.

Prevorje pri Pilštanju. Že v jedni zadnjih številkih Vašega cenjenega lista smo pokazali, kako potrebna nam je cesta in da je brez nje sploh vsak gospodarski napredek nemogoč. Izvolili smo si pot javnosti, ker občine Prevorje, Zagorje in Presično, ki so pri tej cesti najbolj prizadete, nimajo nobenega zastopnika v okrajnem zastopu. Z vso gotovostjo se namreč sedaj trdi, da prej kakor naša cesta, se bo gradila ona iz Kozjega čez Močnik in Zdole, ki ni niti približno tako potrebna in tudi ne tako važna. Za to mi odločno zahtevamo, da se najprej zgradi naša cesta in potem še le ona čez Močnik, ako bodo sredstva na razpolago, in pričakujemo od okrajnega zastopa, da v najkrajšem času spravi zadevo naše ceste na dnevni red, in

da pri seji popolnoma nepristransko in pravično pretrese vso stvar.

Cerkvene stvari.

Imenovanje. Preč. g. Franc Lorenčič, župnik v p., je bil povodom svoje 60letnice od milostl. knezoškofa sekovskega imenovan za duhovnega svetovalca. Čestitamo!

Iz Ribnice. Prav okusno, snažno in lepo je tukajšnje cerkev slikal deloma tudi na presno g. Franc Gornik, cerkveni slikar v v. Št. Petru pri Mariboru in sicer po ceni. Vsak, kdor v cerkev pride, se mu slikarija dopade.

Duhovniške vesti. Novonastavljeni so kot kaplani č. gg.: Ivan Alt v Sv. Lenartu v Slovenskih goricah, Anton Berk v Rajhenburgu, Anton Jehart pri Sv. Juriju ob južni železnici, Franc Letonja v Vitanju, Alojzij Sagaj v Laporju, Franc Šegula v Sevnici. Za provizorja v Stoperce je predstavljen č. g. Andrej Keček, kaplan pri Sv. Rupertu v Slovenskih goricah in za provizorja v Sv. Jurij ob Pesnici č. g. Matej Zemljich, kaplan v Sv. Jakobu v Slovenskih goricah. Prestavljeni so sledeči č. gg. kaplani: Rudolf Krener iz Rajhenburga k Sv. Rupertu v Slovenskih goricah, Anton Penič iz Laporja k Sv. Magdaleni v Mariboru, Maks Goričar od Sv. Magdalene v Mariboru v Šmartno pri Šaleku, Anton Pučnik, dvorni kaplan v Mariboru kot kaplan v Celje, Vid Janžekovič od Sv. Lenarta v Slovenskih goricah k Sv. Jakobu v Slov. goricah, Ivan Luskar iz Vitanja v Kalobje. Za nadzornika benediktinskih posestev v Racerhofu je imenovan č. g. Ivan Pavec, župnik pri Sv. Juriju ob Pesnici.

Obletnica kronanja sv. Očeta Pija X. Prihodnjo sredo, dne 9. avg. je obletnica slavno vladajočega sv. Očeta Pija X. Č. gg. duhovniki se opozarjajo na opombo v direktoriju za l. 1904 stran 77, katera je v letošnjem direktoriju po pomoti izostala.

Društvena poročila.

V Hoče v nedeljo, dne 6. avgusta v gostilno Gselman, kjer priredi „Bral. in pevsko društvo Maribor“ veselico! Na svidenje!

Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani naznanja, da so sledeča p. n. društva na Štajerskem sklenila kolekovati svoje listine in dopise z narodnim kolekom v korist družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani ter to naznanila podpisane vodstvu. Ta društva so: Čitalnica v Brežicah, Kat. slov. izobraž. društvo v Loki pri Zidanem mostu, Hranilnica in posojilnica v Gotovljah na Štajerskem, Posojilnica v Dolu pri Hrašniku, Bralno društvo „Naprej“ pri Sv. Barbari v Halozah, Hranilnica in posojilnica pri Sv. Juriju ob juž. žel. Zahvaljujoč se vsem navedenim p. n. društvom in njih odborom na njih naklonjenosti napram naši družbi, prosimo i ostala društva širom slovenske domovine, da se blagovolijo odzvati našemu pozivu glede rabe narodnega koleka, ter to naznaniti podpisane vodstvu objednem z naročilom. — Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Slovensko akademično ferijalno društvo „Bodočnost“ v Ljutomeru je izvolilo na IV. rednem občnem zboru v Ormožu dne 27. julija t. l. sledeči odbor: abit. Ivan Lešničar na Humu pri Ormožu, predsednik, abit. Ferdo Križan pri Sv. Lenartu v Slov. goricah, podpredsednik, cand. iur. Arnold Pernat v Ormožu, tajnik, stud. phil. Slavko Rajh pri Sv. Bolfanku na Bišu, blagajnik, abit. Miha Stajko v Vogričevcih pri Ljutomeru, arhivar, cand. phil. Adolf Pečovnik pri Sv. Lenartu v Slov. goricah in cand. phil. F. Mihalič v Ljutomeru, preglednika.

Slovensko krščansko izobraževalno društvo „Domovina“ v Gradcu je na izvanrednem občnem zboru dne 30. julija in v ustanovni odborovi seji izvolilo sledeči odbor:

Predsednik g. Anton Kos, podpredsednik g. Vekoslav Pucelj, tajnik g. Vinko Jošt, tajnikov namestnik g. Vinko Kukenberg, pospodar g. Ivan Kodela, g. Ivan Ermenc, knjižničar g. Franc Rižnar, odbornik g. Fr. Švab. Revizorja g. Franc Zakrajšek in g. Marko Pšeničnik.

Društvo avtonomnih uradnikov in uslužbencev za slovenske pokrajine, to je za Štajersko, Kranjsko, Koroško, Istrijo in Primorsko, skliče shod za okraj Slovenjgradec, Muto, Šoštanj in za slovensko Koroško, na nedeljo dne 6. avgusta t. l. ob 2 uri popoldan v „Narodnem domu“ v Slovenjgradu in sicer s sledečim dnevnim redom: Pozdrav načelstva, 2. Organizacija, 3. Predlogi in navseti. Cilji društva so v prvi vrsti ojačanje stanovske zavednosti med avtonomnimi uradniki in uslužbenci v zvezi z avtonomnimi uradi in njih predstojniki in v drugi vrsti pa dosega onega stališča, katero ti uradniki in uradi po pravici zahtevajo. Da se tankaj lahko posvetujejo tovariši in avtonomnih uradov predstojniki o vseh nadaljnjih korakih, vabite se na mnogobrojno udeležbo.

Slovenska dijaška zveza v Ljubljani. Dne 28. julija t. l. se je ustanovilo v Ljubljani novo društvo: „Slovenska dijaška zveza“ ter si izbralo sledeči odbor: Predsednik phil. Val. Rožič, podpredsednik phil. Cene Marinko, tajnik phil. Marko Bajuk, blagajnik phil. Ernst Tomec, knjižničar Dav. Gorjanec, I. odbornik brez mand. phil. Jos. Puntar, II. odbornik brez mand. phil. Adolf Robida. — Društvo ima namen krepiti med člani versko in narodno zavest in socijalno delovati med narodom. O počitnicah bo prirejalo shode, predavanja, predstave in veselice. Snovalo bode med narodom nepolitična društva, razširjalo in izpopolnjevalo že obstoječe knjižnice ter podpiralo izobraževalna društva po Slovenskem v njih delovanju. Budilo bo nadalje zavest narodne in stanovske skupnosti med dijaštvom in ljudstvom. Potegovala se bo vedno za pravice slovenskega naroda ter delalo na to, da si čimpreje priborimo slovensko vseučilišče. Postavilo se je na katoliško podlagi ter si vzelo za svoje geslo: Z Bogom za narod!

Gospodarske stvari.

„O užitnini od vina in mesa“ je naslov knjižici, ki jo je pravkar izdala c. kr. kmetijska družba kranjska. Knjižica obsega 86 strani navadnega formata. Spisal jo je c. kr. finančni višji komisar Makso Kostanjevec. — Vino in meso! Kdo ne pozna teh predmetov? Vinorejec in živinorejec, ki jih pridelujeta, krčmar in mesar, ki jih razpečavata, konsument, ki jih uživa, vsakdo jih pozna, kajti so življenjski predmeti. Naravno je torej, da so postali ti predmeti že zgodaj vir državnih dohodkov. Naložila se je nanje užitnina. Kakor konsumne davke sploh, plačuje užitnino od teh predmetov neposredno pridelovalec ali prodajalec, posredno pa uživalec, kajti v cenah jo prvi prevali na zadnjega. Koliko pa je ljudi, ki plačuje na ta način užitnino od teh predmetov, ne da bi jih sploh zanimalo vprašanje o užitnini! Koliko je dalje užitnino neposredno plačujočih ljudi, ki se pač zanimajo za užitnino, a nimajo prilike, da bi se seznanili s tozadevnimi določbami. In vendar je poznanje teh predpisov zanje največje važnosti, da jih ne kršijo in ne zabredejo s tem v kazni, gotovo zanimivo pa tudi za konsumenta v občini. Zaraditega pa veljaj vsakomur: „Vzemi knjižico, ki je pravkar izšla, in čitaj!“ — Knjižica je pisana vseskozi v poljudnem, vsakomurumljivem slogu. Namenjena je širšemu občinstvu, posebno pa krčmarjem, mesarjem in dacarjem. Razdeljena je v dva dela. Prvi del obsega razpravo o užitnini od vina, vinskega in sadnega mošta, drugi del razpravo o užitnini od mesa. Oba dela sta zopet razdeljena v poglavja, kjer nas gospod pisatelj seznanja s pravicami in dolžnostmi obrtnih, obenem pa tudi zasebnih strank, ki izvršujejo takozvana davkovna dejanja; dalje

z razmotiranjem o teh davkovnih dejanjih samih, o kontroli itd.! končno s kazenskimi določbami za prestopke užitninskih predpisov. Te nam navaja v obliki praktičnih slučajev, ki se brez dvoma pogosto dogajajo. Za dodatek ima knjižica kratke opombe glede dohodstveno-kazenskega postopka v občini in glede pravnih sredstev. — Preprosto ljudstvo kaj pogosto krši užitninske predpise iz nevednosti. Saj pa tudi ni čuda! Odkod naj preprost človek izve, kaj je pravo in kaj ne, ko nimamo spisov v domačem jeziku, ki bi ga o tem poučili. Celo olikanemu občinstvu je užitnina le malo znana. Temu nedostatku se je sedaj odpomoglo. V obliki poljudne razprave, izogibajoč se citatom zakona, nam je gospod pisatelj podal težka, včasih celo sporna vprašanja, tikajoča se omenjenih predmetov. Tudi čigar dub ni vaju na znanstvena razmotirvanja, bo našel v knjižici pri pazljivem čitanju to, kar bo iskal. Ne dvomimo, da bo v spisu našel sveta vsakdo, ki se zanima za predmet, bodisi da se sam peča z užitninskimi dejanji, bodisi da se sicer zanima zanje. Za blagor ljudstva vedno in povsodi z najlepšimi uspehi delujoča c. kr. kmetijska družba kranjska, ki je iz mnogobrojnih jej došli vprašanj spoznala veliko potrebo take poljudne slovenske knjige, si je stekla z izdajo te knjižice novih zaslug. Naj bi tudi občinstvo v svojo korist pridno segalo po knjižici, kar stori tem lažje, ker jej je cena samo 1 K 50 h s poštino vred. Knjiga se naroča pri kmetijski družbi v Ljubljani. Denar je naprej poslati.

Društvena naznanila.

Bralno društvo pri Sv. Antonu v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 6. avgusta 1905, ob 8. uri popoldne na vrtu gosp. Alta v prid družbe sv. Cirila in Metoda veliko narodno veselico. Na vzporedju je petje in dve gledališki igri. Med posameznimi točkami svirajo tri godbe: Cigani, tamburaši in antonijevska narodna godba. Vstopnina: sedeži 40 vin., stojišča 20 v. Temu sledi prosta zabava, ki nudi razvedrila v polni meri, kakor: v menažeriji, pri copnici, v kavarni, med indijanci, pri cvetličarki in Bošnjakinji. Za smeh poskrbi Kašprl, šaljiva pošta posreduje promet, tombola nudi srečolov, Martin Krpan s kobilico pripoveduje svoje junaške čine, brzofotograf išče zaslužka, dvogovor slika nervozne zakonce, mesto bomb mečejo se konfeti. Umetalni ogenj nadomestuje lunine žarke. Bratje in sestre iz Slov. goric! Naj se vam ne vnoža prisopeti v sredino Slovenskih goric, na griček antonijeviski, da v resni in veseli družbi prispejemo skupno mal donesek v prid toliko važne „Družbe sv. Cirila in Metoda!“ V slučaju slabega vremena se vrši veselica v notranjih prostorih.

Bralno društvo v Ribnici na Pohorju priredi svoj občni zbor dne 6. avgusta t. l. v gostilni Fuhšoferja ob pol 4. uri popoldne s sledečim vzporedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poučni govor g. deželnega potovaln. učitelja Goričana o predmetih: a) kje tičijo vzroki, da gre kmetiskemu stanu čimdalje slabše; b) kaj nam je storiti, da zabilimo nadaljni gmotni propad našega stanu. 2. Pobiranje udnine za l. 1905. 4. Volitev novega odbora. K obilni udeležbi vabi najuljudnejše — odbor.

Slavnost otvorjenja slovenjegraške narodne čitalnice bo v nedeljo, dne 6. avgusta 1905 v Narod. domu v Slovenjgradu. Pri koncertu nastopi pevski zbor „Salaške čitalnice v Šoštanju“ in sodeluje polnoštevina „Šoštanska narodna godba“. Vzporod: I. Sprejem gostov. II. Slavnostni govor. III. Koncert: 1. Kosek: Avstrija, koračnica. 2. H. Volarič: Gospodov dan, mešan zbor. 3. H. Volarič: Slovenski svet, ti si krasan, moški zbor. 4. V. Parma: Pozdrav Gorenjski, valček. 5. Adama: Straža, overtura. 6. H. Volarič: Rožici, mešan zbor. 7. B. Ipavic: Domovini, moški zbor s bariton solo. 8. Zikoff: Romaneska fantazija. 9. Romanški: Pozdrav iz daljave, koncertna polka. 10. H. Volarič: Pri zibelji, mešan zbor. 11. H. Hajdrih: Jadransko morje, moški zbor. 12. Laboldt: Hrvatski dom, veliki potpuri. 12. Ludvik: Slovo, pesma — IV. Prosta zabava. Začetek ob 5. uri pop. Vstopnina 1 K.

Podružnica sv. Cirila in Metoda za gornjeradganski okraj ima v nedeljo, dne 6. avg. ob 4. uri pop. pri Sv. Juriju ob Ščavnici v prostorih gostilne g. Krefta V. redni občni zbor s sledečim vzporedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo tajnika. 3. Volitev novega odbora. 4. Slučajnosti. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Prostovoljna požarna bramba na Polzeli priredi dne 8. septembra tombolo in ljudsko veselico v korist požarne brambe za nabavo nove brigalne. Ker si društvo želi mnogobrojne udeležbe, prosi tem potom vsa p. n. društva, da se ozirajo na to ter da se po možnosti udeležijo naše veselice. Natančnejši vzporod se objavi pravočasno. — Odbor.

Sv. Lenart v Slov. gor. Dne 20. t. m. priredi oživljena podružnica sv. Cirila in Metoda za Sv. Lenart in okolico veliko narodno slavnost v vrtnih prost orih

gostilne g. Matija Poliča. Začetek ob 4. uri popoldne, vstopnina 20 v. Vzporod mnogovrsten.

Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici priredi dne 6. avg. svojo veliko vrtno veselico v gostilni g. Kreftovi. Na vzporedju je vsprejem „Murskega sokola“, nastop pevcev, tamburašev in telovadcev. Med posameznimi točkami svira društvena godba jurjevskih gasilcev. Zvečer velik umetalen ogenj. Začetek ob 8. uri popoldne. Vstop prost. Posebna vabila se niso razposlala. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Ormoška čebelarstva podružnica. Dne 13. avgusta popoldne po večernicah priredi ormoška podružnica spodnještajerskega čebelarstva društva čebelarški shod pri Sv. Tomažu nad Veliko Nedeljo. Predaval bo potovalni učitelj čebelarje g. Jurancič. Vsi prijatelji čebel so prijazno vabljeni.

Sv. Jurij ob juž. žel. Moška podruž. sv. Cirila in Metoda bo priredila dne 20. avg. veliko veselico. Društva, pozor!

Listnica uredništva. Šibenik. Hvala! Bomo porabili! Iskrene rodoljubne pozdrave! — Sv. Jurij ob juž. želez. Prepozno za celo notico. — Šola Sv. Duh na Starigori: Prihodnjič.

Za družbo sv. Cirila in Metoda so zbrali veseli Slovenci iz Celja in Maribora pri g. Thalerju v St. Iju 5 K.

Poslano.

„Slovenski Narod“ piše v št. 168 z dne 25. julija 1905 v notici, ki ima naslov „Slučaj, ki ni več slučaj“ mej drugimi osebnostmi, ki zadevajo osebo učiteljice Stupca tudi to: „Če ne verjame naš deželni šolski svet, naj vpraša mariborsko „Čitalnico“, zakaj jo je izbacnila od svojih veselice v „Narodnem domu“.“

Glede na to trditev izjavljamo, da sta gdčni Stupca večkrat sodelovali pri narodnih veseliceh, ki so se prirejale v „Nar. domu“ v Mariboru, da pa nikdar nismo imeli najmanjšega nesporazumljenja z njima in da je torej popolnoma izmišljeno, da bi bila mariborska „Čitalnica“ gdčno Stupca izbacnila od svojih veselice v „Narodnem domu“.

Podpisana „Čitalnica“ mariborska je hvaležna vsem in posebno tako vrlim sotrudnicam pri društvenih veseliceh, kakor sta gdčni Stupca in globoko obžaluje, da se dotično damo napada na tako izmišljen in nezaslišan način.

Maribor, 26. julija 1905.

Za odbor „Slovsanske Čitalnice“:
Dr. Franjo Rosina
predsednik.

Loterijske številke.

Gradec 29. julija: 42, 52, 29, 63, 22.

Dunaj 29. julija: 18, 1, 15, 45, 4.

Tržne cene

v Mariboru od 22. julija do 29. julija 1905.

Živila	100 kg	od		do	
		K	h	K	h
Pšenica		16	40	17	20
rž		14	—	14	80
ječmen		13	20	14	—
oves		15	—	16	—
koruza		17	60	18	40
proso		20	60	21	40
ajda		18	40	19	20
seno		3	60	4	—
slama		3	40	3	80
fižola	1 kg	—	21	—	28
grah		—	40	—	48
leča		—	36	—	64
krompir		—	7	—	8
sir		—	34	—	36
surovo maslo		1	56	1	60
maslo		2	20	2	40
špeh		1	48	1	52
zelje, kislo		—	—	—	—
repa, kisla		—	—	—	—
mleko	1 lit.	—	20	—	22
smetana, sladka		—	40	—	56
„ kisla		—	60	—	70
zelje	100 glav	—	—	—	—
ajce	1 kom.	—	—	—	7

Naznanjam in priporočam slavn. občinstvu svojo

krojaško obrt.

Zgotovljene obleke, dobro prikrojene in močno sešite, sveže blago, blago na prvo roko iz tovarn kupljeno.

— Dobra postrežba in nizke cene. —

Peter Mejač, krojaški mojster
Maribor, Stolne ulice št. 4. 522 1-1

Na prodaj je

800 močnih hmeljnih les, 30 m plehnatih cevij, 25 cm v premeru in dve železni pnči po ugodni ceni pri Juliju Sadnik na Grobljah pri Savinjskem mostu blizu Vranškega. 484 3-3

Naznanilo in priporočilo.

Franc Kužnik, posestnik in mesar na Vidmu ob Savi, naznanja slavnemu občinstvu, da ima vedno v zalogi izvrstno, prečano 511 3-2

žlebnato strešno opeko (Falzziegel)

in sicer stane 1000 kom. 38 gld. = 76 K. — Kdor torej opeko potrebuje, naj se oglasi pri njem s prepričanjem, da bo s postrežbo zadovoljen.

Gostilno „pri slonu“

v Magdalenskem predmestju v Mariboru

sem prevzel z 20. julijem t. l. in prosim za obilni obisk. Točil bom samo pristna, domača vina, dobro, vedno sveže pivo, kakor tudi postregel z dobrimi mrzlimi in toplimi jedili.

528 1-1

Jožef Majcen, gostilničar.

Važno za mlinarje!

Ker smo za naš umetni mlin nakupili novodobne stroje, prodamo dosedaj rabljene, ki se pa še nahajajo v popolnoma dobrem stanju, za zelo nizke cene. — A. Jurca in sinovi v Ptuj. 534 1-1

Zahvala.

Vsem svojim ljubim gostom, kateri so mi tekom mojega 7 letnega bivanja na Pesniškem dvoru izkazali svoje zaupanje in obiskovali mojo gostilno, najprisrčnejša zahvala. 533 1-1

Alojzije Jerič.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru
se priporoča
v razna tiskarska dela.

Izjava.

Podpisani, Jakob Šalamun v Bišu, sem sprejel od požara od zavarovalnice „Foniere“ popolnoma zadovoljno odškodnino po zastopniku g. Vinko Zormanu pri Sv. Trojici v Slov. gor ter priporočam to zavarovalnico vsakomur. 518 1-1

Jakob Šalamun.

Okrožni zdravnik v Braslovčah

dr. Vit Červinka

se je od svojega poučnega popotovanja, kjer se je poučeval o modernem zdravljenju **pljučne jetike** vrnil, te zdravi od 6. dne avgusta t. l. počeni v navadnih urah v Braslovčah h. št. 15.

Za zobne bolezni, plombiranje, zobne vstavke pa ordinuje vsako sredo in soboto popoldne.

538 3-1

Proda se.

Nova hiša švicarskega sloga, 10 let davka prosta, s 4 sobami, 2 kuhinjama, kletjo, prijaznim rožnim vrtom in vrtom za sočivje, primerno posebno za gospode penzioniste, se po nizki ceni proda v Studencih pri Mariboru št. 186. 488 3-3

Lepo posestvo v občini Pretež, fara Crešnjevec pri Slov. Bistrici, meri čez 12 ha in pet rodovitnih velikih njiv, 4 travnike z vrtom pri zidani hiši, 1 mal vinograd, gošče čez 4 ha, je na prodaj. Dolga je samo 1509 K, drugo je nezadolženo. Franc Furek vulgo Mihelak. 487 3-3

Gostilnico in mesarijo s travniki in njivami, ležeči v Trgu Sv. Trojica v Slov. gor. prodam radi smrti mojega edinega sina in vsled svoje starosti po nizki ceni in pod jako ugodnimi plačilnimi pogoji. Gostilni kakor tudi mesarski obrt se na tem hramu vže čez 100 let izvršuje ter je daleč na okrog znan. Natančneja pojasnila daje: Ana Steinbauer, posestnica pri Sv. Trojici v Slov. gor. 504 3-2

Hiša s sadonosnikom, eno uro od Pragerskega, je sposobna za vsako obrt, posebno za trgovino s perutnino ali za penzionista je po ceni na prodaj. Naslov pri upravnistvu. 489 3-3

Gostilna edina v občini, z lepo hišo, za letni izlet, prodaja tabaka, branjarja in popolna koncesija, dober sadonosnik in vrt, blizu mesta in kolodvora, se ceno proda. Sodi tudi za penzionista ali za kakšnega rokodelca. Naslov pove uprav. 505 5-2

20-30 polovnjakov dobrega vina, se proda. Kdor želi kupiti naj se oglasi pri župniku v Leskovcu pri Ptuj. 507 2-2

Vinograd v Pišecah z letošnjo trgativjo vred se proda. Isti ima lepo, solnčnato lego, novonasajeno, zdravo trto, zidane kleti z vso opremo ter nekaj posode. Vpraša se: L. M. C. 114 poste restante. Kranj (Gorenjsko). 500 3-2

Lep les v Polički vesi se po nizki ceni proda. Naslov lastnika: Alojzije Gornik v Jareninskem dolu pošta Jarenina. 510 3-2

Naravni silvovec I. vrste 50% močni, 1 liter 1.50 K, II. vrste 40% liter 1 K, razpošilja čez 10 litrov postavljen franco na postajo Domžale Franc Pustotnik iz Blagovice, p. Lukovica, Kranjsko. Vzorci se pošiljajo franco. 516 6-2

Dobrodoča branjarja z velikim sočivnim vrtom in drugimi prostori na Teznu pri Mariboru se takoj odda na daljši čas v najem. Natančneje se izve pri g. Svoimir Snuderl, učitelj v pok. v Studencih pri Mariboru. 512 3-2

Landauer, skoro nov, se proda po nizki ceni. Vse natančneje pri Alojziju Arzenšek, župniku v Vitanju. 509 3-2

Za nakup posestva ugodna prilika! Proda se iz proste roke lepo posestvo v bližini mesta na Spod. Štajerskem, ob glavni cesti, v zdravem in prijetnem kraju. Posestvo meri 15 oralov, na posestvu se nahajata dve hiši, ena slična vili s krasnimi sobami, sposobna za vsako gospodo. Obe hiši sta v popolnoma dobrem stanju. Pogoji so zelo lahki. Proda se le Slovincem! Naslov pri upravnistvu lista pod „ugodna prilika 35.“ 495 2-1

Lep vinograd je naprodaj blizu Gor. Polskave, meri poldrugi oral, sadonosnik meri 3/4 orala, lep, zidan in še nov hram, z dvema sobama in kuhinjo, dalje je tudi nova stiskalnica, kjer se lahko naenkrat stisne za 6 polovnjakov, hlev za živino, velika obokana klet, tudi dosti vinske posode, se proda s trgativjo vred. Na vinogradu ima posojilnica lepo svoto vknjiženo, zato kupec ne potrebuje veliko pri pogodbi šteti. Kupci se naj oglašijo pri Ludeviku Kotnik, stanujoči na Spodnji Polskavi št. 54, pošta Pragersko. 525 3-1

Malo posestvo, okoli 110 a zemljišča z mladim in starim sadonosnikom, hiša s strelododom, 4 sobe, 2 kleti pod hišo, novo gospodarsko poslopje, dva vrta z brajdami, vse v najboljšem stanju, se v trgu Sv. Lenart v Slov. gor. hiš. št. 72 takoj proda. 529 3-1

Čebelni panji, v dobrem stanju, po dunajski meri, za 18 vojev, so na prodaj. Cena se izve pri lastniku Antonu Šiško v Gornjem Pobrežu št. 7, pošta Maribor. 535 1-1

Proste službe.

Sedemletni fant se odda za svojega poštenega, krščanskega rodbini. Ponudbe na upravnistvo. 493 3-2

Učenca za mizarstvo sprejme takoj pod ugodnimi pogoji Peter Bauerheim, mizarški mojster na Hrastniku. 491 3-2

Viničarja s štirimi delavskimi močmi išče do novembra t. l. H. Mallner v Rošpahu pri Mariboru. 498 3-1

Učenca z dobrimi šolskimi spretnostmi, ki je zmožen slovenščine in nemščine, sprejme takoj Konrad Zamolo, trgovec z mešanim blagom v Framu. 497 2-1

Družina s šestimi delavnimi osebami se sprejme 1. oktobra na marofu v Trnovcih blizu Pragerskega. Več se poizve pri taistem oskrbnistvu. 499 3-1

Učenec iz dobre hiše se takoj sprejme v trgovino s steklom in porcelanom pri J. Kovačiču v Radgoni, Langgasse 47.

Ženska, pridna in poštena, se išče za farovž, ki je okoli 40 let stara in si upa opravljati veliko posestvo ter se razume v kuhinji. Naslov pri upravnistvu. 508 3-1

Kravni pristavnik, oženjen, 48 K na mesec plače, stanovišče in kurjava prosta, žena postranski prisluzek, bo do 1. kimovca sprejet na graščini „Thurn“ pri Velenju. 506 3-1

Pošteno dekle želi vsak čas službo nastopiti, zmožno je dveh jezikov, kot mesto kuharice, v mestu izučena, pri kaki pošteni slovenski hiši. Najraje v župnišču, pa tudi v gostilni. Naslov pod „Slovenka“ pošta Šmarje pri Jelšah. — Ravno pod tem naslovom dobi se tudi snažna hišina in izurjena natakarka. 513 3-1

Priden fant, ki se bi hotel krojaštva učiti, se takoj sprejme pri Antonu Kosar, Stolni trg 5, Maribor. 514 3-1

Mizar, ki bi hotel popraviti 40 rabljenih ter napraviti 40-45 novih štirisedežnih šolskih klopij, se naj oglašuje ustmeno ali pismeno pri Alojziju Glaser, načelniku kraj. šol. sveta v Rušah. Delo mora biti končano v času od 10. septembra do 25. oktobra; potrebni les pa priskrbi kraj. šol. svet sam. 560 2-1

Kuharica želi službe v kako župnišču. Naslov pove upravnistvo. 532 1-1

Krojaškega učenca sprejme takoj Simon Mayer v Kamnici pri Mariboru.

Ženska, priletna, se sprejme k otroku. Več pove Anton Kisovar, trsničar držav. nasadov. Šmarje pri Jelšah. 523 3-1

Razno.

Peter Jagodič, pozlatar in slikar za cerkve, kapele, popotne križe itd. v Celju, se ponižno priporoča vsem č. gg. duhovnikom in cerkvenim predstojnikom za opravljanje in prenavljanje altarjev, prižnic in podob, križevih potov in križevcev. Delo se izvrši najizvrstnejše in po pravniški ceni. Mnogobrojnih naročil prosi Peter Jagodič. 519 3-1

Izjava.

Podpisana Marija Kranjc, posest. hči iz Babinec h. št. 13, prosim Marijo Karba iz Babinec h. št. 17, s tem javno odpuščanja in se ji zahvaljujem, da je odstopila od tožbe proti meni, katero je namepravala vložiti, ker sem jo večkrat v poslanih ji pismih žalila.

Priznavam, da nisem postopala lepo in obljubujem v bodoče mirovati, ker je Marija Karba poštena in značajna oseba. 526 1-1

Najboljši in čisto izbrani kovaški premog

se dobiva od sedaj naprej v **Ign. Kosljevem premogokopu v Makolah** po zmerni ceni. — Premog je najfineje sorte brez konkurence. 490 3-2

Pozor! Citaj!
Bolnemu zdravje!

440 52-5

Pozor! Citaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najprijubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, boleti iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolezni na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti boleti maternice in

madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. — Naj vsakdo naroči in naslovi: **Peter Jurišič, lekarnar v Pakracu št. 100, Slavonija.** — Denar se pošilja naprej ali s poštnim povzajem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 stekleničic (1 ducat) 5 K, 24 stekleničic (2 ducata) 8 K 60 v, 36 stekleničic (3 ducati) 12 K 40 v, 48 stekleničic (4 ducati) 16 K, 60 stekleničic (5 ducatov) 18 K. Manj od 12 stekleničic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z vprav sijajnim in najboljšim uspehom proti zastarelemu kašlju, bolečinam v prsni, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstanjuje goste slinice ter deluje izvrstno pri vseh, tudi najstarejših prsni in pljučnih bolečinah.

Cena je sledeča, (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 v; 4 originalne steklenice 5 K 80 v; 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišič, lekarnar v Pakracu 100, Slavonija.

Josip Volčič,

mizar

Maribor Šmiderjeva ulica št. 3, Maribor

se priporoča častitemu občinstvu v izdelovanje vseh v to stroko spadajočih del, kakor pohištvo v vsakem sloju od najfinejšega do najprostejšega izdeljka, kuhinjsko opravilo, opravilo za prodajalne in pisarne, vsakovrstno delo za stavbo in vsa v to stroko spadajoča popravila. 391 10-9

Posestvo

t. zv. Pecovo ali Lilekovo, ležeče v Podgradu št. 1, ob okrajni cesti, ki drži od Zgornje Št. Kungote čez Plač na Ernuž, tri pešure od Maribora ter 1 uro od Št. Ilja in Spielfelda, se

razprodaja

na lici mesta v Podgradu št. 1 v ponedeljek ob 9. uri dopol. dne 14. avgusta 1905.

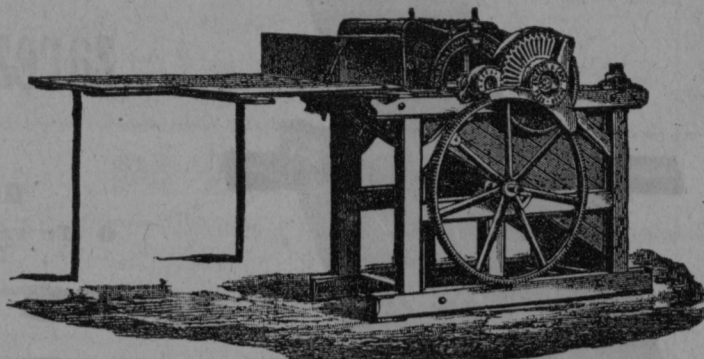
Posestvo obstoji iz hiš št. 1 in 2, vincerije št. 21 s hlevom, gospodarskih poslopij in mlina ter iz ca. 16 oralov njiv, 8 oralov travnikov, 6 oralov vrta in travnika, 5 oralov vinogradov, 7 oralov lepega gozda, 6 oralov pašnikov in travnikov. Celó posestvo je bilo sodnijsko cenjeno 31.264 K 43 h oziroma 27.952 K 72 h, a se proda nizko pod to ceno, po 4-15 h za štirjaški meter, tako da dobi vsak kupec od vsake vrste (njive, travnika, gozda) poljuben kos.

Kupci morajo plačati 10% kupnine za vadij, polovico pri pogodbi in drugo polovico v jednem letu. Ako pa kupi jeden kupec celo posestvo, prevzame lahko hranilnico za 13.500 K in drugi dolg za 3000 K, tako da potrebuje malo denarja.

Nadaljnja pojasnila daje lastnik Jakob Kogej, c. kr. notar v Senožečah. 524 2-1

Posebni ceniki strojev zastoj!

Vsakovrstne najboljše poljedelske stroje posebno pa 473 8

mlatilnice

za ročno rabo in na vitelj (gepelj) ter čistilnice priporoča

trgovina z železnino **MERKUR**
P. Majdič, Celje.

♦♦♦ Z a l o g a ♦♦♦

omar za led, strojev za izdelovanje sladoleda, surovega masla in prešic za pripravljanje malinovega soka.

Vrtni stoli in železno pohištvo.

Traverze in cement!

Botri!

Najprimernejše birmsko darilo je

Marijino življenje.

Slavospev s podobami, obsegajoč nad 11000 verzov.

Speval Matija Zemljič.

Cena s poštino vred broširanemu izvodu K 2.20, v platno vezano z rdečo obrezo K 3, z zlato obrezo K 4 samo proti predplačilu.

Dobiva se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Karol Kociančič

kamnoseški mojster v Mariboru
samo Schillerjeva cesta št. 25.

izdeluje altarje, prižnice, podobe itd. kakor tudi vsa druga v to stroko spadajoča stavbinska dela.

Zaloga nagrobnih kamnov.

517 1

Načrti in proračuni.

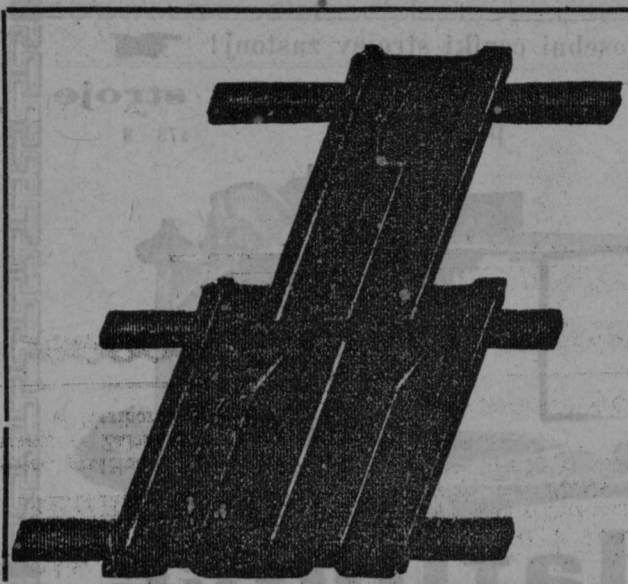
Javna zahvala.

Srčno zahvalo izrekam „Allianzi“, zavarovalnici za življenje in rente na Dunaju, za hitro in kulantno izplačanje 1000 K zavarovalnine mojega umrlega moža Blaža Osenjak, gostilničarja v Hajdinu. Imenovano zavarovalnico in njenega zastopnika g. Janeza Bedrača v Ptuj, Florijanski trg 2, vsakomur priporočam.

Hajdin pri Ptuj, dne 29. julija 1905.

530 1-1

Marija Osenjak.

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana,

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljudno množino

zarezane strešne opeke, „Koroški model“

(Strangfalzziegel).

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

○ Te vrste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. ○
Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Josip Marzola.

Najličnejše, najcenejše in najpreprostejše strešno kritje.
Vzorke in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Sprejmejo se zastopniki. Sprejmejo se zastopniki.
336 20—13 Takošnja in najzaneslivejša postrežba.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledčnih boleznih, ublažujejo katar, urejajo izmeček, odpravijo naduhe, bolečine in krče. Pospesujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolečine na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljšo sredstvo proti boleznim na maternici in materni ter ne bi smele manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato se naj naročujejo točno pod naslovom: 488 20—2

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franco dostavljena na vsako pošto:

1 ducoat (12 steklenic) 4 K.	4 duocate (48 steklenic) 14 60 K.
2 duocata (24 steklenic) 8 K.	5 ducoatov (60 steklenic) 17— K.
3 duocate (35 steklenic) 11 K.	

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, čivilja; Josip Seljanić, seljak itd. **Ustanovljena 1. 1360.**

Mestna lekarna, Zagreb,
Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Vizitnice priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Konjak

iz starega, domačega vina, prodaja franko 4 steklenice 12 K, 2 l. 16 K, novo naravno Franc žganje 2 l K 9'60, žganje iz drožja, tropin in vinskih ostankov 2 l K 5'60. 85 48—23

BENEDIKT HERTL,

posest. graščine Golič pri Konjicah. Štajersko. — Zaloga pri Alojzu Quandestu v Mariboru, Gosposka ulica.

B. Talento,

prodajalna drv in premoga
Maribor, Mellingerstrasse 12

se priporoča. Naročila se tudi sprejemajo v trgovinah J. Janšek, F. Hartinger, C. Weingerl v Tegetthoffovi ulici, M. Berdaj's Sofjini trg, Filiala Weigert Bismarkova ulica in v hočki mlekarni Sammerlingova ulica. 62 26—15

Naprej

527 1—1

na živahen živinski sejem k Sv. Juriju v Slov. gor., ki bo, kakor navadno, tudi letos na dan 12. avgusta. — Zupanstvo.

Naznanilo.

Vsled dovoljenja c. kr. okrajne sodnije v Trbižu se bo vršila prostovoljna dražba posestva vl. št. 248 k. o. Sv. Magdalena v Mariboru, hiša št. 7 v Perkovi ulici (Perkostrasse) in vrta, ki je last mladoletnega Riharda Oberlechnerja

dne 26. avgusta 1905, ob 1/2 12. uri dopol.

pri tukajšnji sodnji soba št. 15.

Izklicna cena je 49.000 K in se posestvo proda samo za izklicno ali pa večjo ceno.

Vsak dražbar mora položiti pri sodnji pred dražbo 4900 kron varščine.

Tabularne zahteve v znesku 34.459 K 56 v mora prevzeti kupec v plačilno obljubo po odbitku največje ponudbe.

Ostali dražbeni pogoji, kakor cenilni zapisnik, zemljejnizi izpisek so na vpogled tuuradno soba št. 11.

C. kr. okrajna sodnja Maribor, oddel. VIII,
dne 26. julija 1905. 521 1—1

Vinorejci

kupujte škropilnice za trte Natrium thiosulfat, nadalje reapenspapir Phenolphatelein za spoznavanje pravega časa, kdaj naj se meša apno z modro galico in drugimi kemikalijami, kakor tudi za rast in vzdrževanje zdrave živine redilni prašek za prešiče à 40 h, holandski živinski redilni prašek à 60 h, za rogato živino in konje, če nimajo teka, posebno priporočljiv je za okrepljenje kosti Fluid à 2 K, za okrepljenje po mukah pri otrpljenju, zaviralno olje à 60 h, v obrambo konj in krav proti nadležnemu zaviranju, kakor tudi zelišča in praške, kakor tudi encijan, ajbež, sladke korenice, kolmež itd., kakor tudi 80% jesihov cvet à kg. 1'20 K, za izdelovanje dobrega in okusnega jesiha, pri

Karolu Wolf, drožerija „pri orlu“

441 10—6 odlikovan z mnogimi zlatimi svetinjami

v Mariboru Gosposke ulice 17, nasproti poštnih ulic.

Naznanilo preselitve.

496 2—2

Trgovina H. J. TURAD

se nahaja od 27. julija samo v Tegetthoffovi ulici št. 7.